

Hovedpræmisserne for den enstrengede institutionsstruktur kan være følgende:

- De største samkøringsfordele vil kunne opnås mellem tekniske skoler og AMU-centre lokalt.
- Der vil kunne opnås væsentlige økonomiske fordele og bedre dækning af en regions uddannelsesbehov ved samdrift af flere mindre og mellemstore uddannelsessteder inden for de samme uddannelsesområder i en region.
- Der vil kunne opnås visse økonomiske fordele og væsentlige miljømæssige og faglige synergieffekter ved lokal og regional samdrift af forskellige uddannelser (eksempelvis gymnasiale uddannelser og KVVU).

Ved institutionsstrukturlægningerne prioriteres først og fremmest:

- Tekniske skoler og AMU-centre/AMU-centerafdelinger i samme by indgår i institutionsfællesskab.

Herefter prioriteres i nedenstående rækkefølge:

- Institutionsfællesskab mellem tekniske skoler/AMU-centre i forskellige byer inden for samme region.
- Institutionsfællesskab mellem handelsskoler i forskellige byer inden for samme region.
- Institutionsfællesskab bymæssigt og regionalt mellem forskellige skoleformer.

Når de forskellige skoleformer indgår i institutionsdannelser, kan der opstå problemer i forbindelse med fortsat at fastholde den enkelte skoleforms profilering inden for fællesskabet. Der må lægges vægt på, at profileringen af de forskellige uddannelsesområder fastholdes, herunder den meget arbejdsmarkedsrettede profilering inden for AMU og profileringen af landmandsuddannelsen rettet mod selvstændig landbrugsdrift.

Hverken erhvervsskolerne eller AMU-centrene vil typisk leve op til disse prioriteringer, primært fordi de nye institutionsdannelser i erhvervsskolesektoren og blandt AMU-centrene er foregået i adskilte processer, og fordi det for handelsskolerne har været økonomisk ufordelagtigt at indgå i institutionsfællesskab med hinanden. Flere nuværende institutionsfællesskaber blandt AMU-centrene har endvidere en geografisk udstrækning, der ville føre til »mammutinstitutioner«, hvis de tekniske skoler inden for samme geografiske område skulle indgå i institutionsfællesskab indbyrdes og med AMU-centrene.

Det vil ikke være alle uddannelsespolitiske hensyn, som forskellige institutionsomlægninger kan eller skal tilgodese. F.eks. kan særlige hensyn til uddannel-

serne på det videregående niveau (KVVU og VVU) ikke i sig selv være styrende for strukturændringer.

De nuværende erhvervsskoler er hovedudbydere af KVVU, men generelt udgør KVVU en begrænset del af de nuværende erhvervsskolars aktivitet, og VVU, som er voksenuddannelse på KVVU-niveau, er en helt ny uddannelsesgruppe under udvikling, som første gang skal udbydes fra sommeren 2002.

I dét lys er det vurderet, at samarbejdsformen er den rigtige måde at understøtte den regionale faglige og kvalitative udvikling af de videregående uddannelsesmiljøer.

Undervisningsministeriet understøtter derfor økonomisk regionalt samarbejde i form af erhvervsakademier, som dannes af uddannelsesinstitutioner, der udbyder henholdsvis merkantile, tekniske og informationsteknologiske KVVU. Der er i dag etableret 16 sådanne regionale erhvervsakademisamarbejder over hele landet. Det er ikke målet, at disse regionale erhvervsakademisamarbejder skal resultere i institutionsammenlægninger, men de valg af samarbejdspartnere, der har fundet sted i erhvervsakademierne, kan i en række tilfælde indikere, inden for hvilke regioner henholdsvis tekniske skoler og handelsskoler eventuelt vil finde partnere.

Strukturændringer ud fra de beskrevne prioriteringer vil derimod direkte føre til, at flere AMU-centre skal spaltes i lokale afdelinger, der kan indgå i institutionsfællesskab med en teknisk skole i en by eller flere tekniske skoler i en region.

Landbrugsskolerne har særlige strukturtilpasningsproblemer på grund af et langvarigt fald i tilgangen og et stort antal små institutioner. En strukturtilpasning, hvor flere små institutioner lukker, er en mulighed. En anden mulighed kan være at samle jord- og landbrugsfaglige miljøer fra tekniske skoler og AMU-centre i landbrugsskoleregioner.

Handelsskolesektoren er præget af skoler med vidt forskellig størrelse, herunder mange mindre og små byskoler og to små handelskostskoler. Her vil der kunne være fordel ved institutionsfællesskab med flere uddannelsessteder inden for en region svarende til den strukturudvikling, som er i gang mellem tekniske skoler indbyrdes.

Inden for de tekniske skoler findes ud over institutioner, der opfylder kravene som lokal- og regional-skoler, flere mellemstore brancheskoler og enkelte mindre fagskoler. Fagskolerne har en størrelse, der ligesom landbrugsskolerne fører til høje enhedsomkostninger, mens brancheskolerne er gjort økonomisk bæredygtige, blandt andet ved et bredere uddannelsesudbud. Da såvel brancheprofiler som særlige fagpro-